

taget. Det tyder på, at de unge mennesker er parat til at lytte, når de får saglig information, og det er det, Fremskridtspartiet mener der skal være det bærende.

Så vi går til udvalgsarbejdet med ønsket om at få de her opstramminger og forbedringer, og så håber vi, at vi frem til tredjebehandlingen kan få et godt forslag, for det er nemlig vigtigt at få gjort noget ved det her problem.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti ser positivt på dette lovfor-slag.

I 1975-76 og 1991 fremlagde Kristeligt Folke-parti beslutningsforslag om at indføre et forbud mod salg af alkohol til unge under 18 år. Den-gang blev forslaget mødt med lettere overbæ-renhed. Så meget desto mere glæder vi os over, at fornuften begynder at brede sig, ikke bare når det gælder forbud mod salg af alkohol, men også i forhold til en mere bredspektret indsats, for et forbud kan naturligvis ikke stå alene.

Dette lovforslag er et stort skridt i den rigtige retning. Det er en alkoholpakke, der ikke blot indeholder forbud, men også en lang række forebyggende initiativer, intentioner om at intensivere politiets tilsyn med udskænkings-steder samt sikring af, at markedsføring af alkohol ikke i særlig grad retter sig mod børn og unge. Det er nødvendigt, at der sættes ind med en sådan pakke nu. Det er på høje tid i Danmark. Mange unge og børn helt ned til 12-13-års-alderen har i dag et alkoholforbrug, der er større end eller på højde med det tilrådelige for voksne mennesker.

En undersøgelse i 1995 viser, at 17 pct. af 9.-klasse-elever måtte betegnes som storforbrugere af alkohol. Fire ud af fem af disse storforbrugere af alkohol var begyndt at drikke alkohol som 12-årige eller yngre, og de klarede sig dårligere i skolen end deres kammerater. Danske teenagere har verdensrekord i druk.

Samtidig ved vi, at den tidlige alkoholdebut og et stort alkoholforbrug i ungdomsårene kan lægge grunden til et permanent overforbrug eller til egentlig alkoholafhængighed senere i livet med skadevirkninger for den enkelte, familien og for samfundet til følge. I Danmark har vi i dag 400.000 storforbrugere af alkohol.

De samfundsøkonomiske omkostninger som følge af alkohol har Sundhedsministeriet opgjort til mellem 9,8 og 12,7 mia. gode danske kroner. Både når vi ser på de menneskelige tra-gedier og de ulykkelige familier, der følger i

alkoholmisbrugets kølvand, og når vi ser på det rent samfundsøkonomiske, er det på høje tid, at vi får en lov som denne.

Loven indeholder ikke blot et forbud, men en forstærket forebyggende indsats over for børns brug af alkohol bl.a. i folkeskoler, efterskoler, gymnasier, ungdomsskoler og erhvervsskoler. Dette vil have en signalværdi over for børnene og de unge, og det vil være en støtte til foræl-drene.

Forbud duer ikke. Det er udansk, er der nogen, der siger. Men hvorfor dog det? Forbud duer jo på så mange andre områder i Danmark. Tænk på alle forbudene i f.eks. færdselslove, miljølove, landbrugslove, markedsføringslove, våbenlove osv. I langt de fleste europæiske lan-de har man allerede aldersgrænser for salg af alkohol. Det er kun Portugal, Østrig, Græken-land og Danmark, der ikke har sådanne restriktioner. I de øvrige europæiske lande har man aldersgrænser. I Sverige, Island, Norge og Fin-land må personer under 20 år ikke købe spiri-tus, medens de 18-årige må købe øl. I Danmark, hvor vi intet forbud har, har vi de mest for-drukne teenagere af alle lande. Det taler da ikke for, at vi ikke skal have et forbud.

Nogle mener, at loven vil være umulig at administrere, og man får problemet til at handle om kassedamer, og om det urimelige arbejds-pres, som man med denne lov pålægger dem. Men også kassedamer har jo børn, også kasse-damer har etik og holdninger, og også kassedamer ønsker, at børn og unge skal beskyttes mod for en tidlig alkoholdebut. Og i andre lande kan det lade sig gøre at håndhæve og administrere en sådan lov, og i Kristeligt Folkeparti har vi fuld tillid til, at man også i Danmark vil kunne finde ud af det.

Loven skal håndhæves kontant og konse-kvent med bøder, der kan mærkes, til de butiksejere, der overtræder loven. Og i samme åndedrag bør de kommunale bevillingsnævn bruge lovens muligheder for at fratage alkohol-bevillinger til værtshuse og diskoteker, der ikke overholder udskænkingsforbuddet over for unge under 18 år, og som markedsfører sig aggressivt over for denne aldersgruppe. Her tænker jeg på den drukkultur og vold, der opstår i kølvandet på drikkeriet, når værtshuse og diskoteker begynder at konkurrere på pri-sen.

Vi ved, at druk blandt unge kan føre til pro-blemer såsom kriminalitet og hærværk, ulykker med risiko for svært invaliderende skader, risi-